

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.362/2025/10.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Horváth Péter, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2026. február 10.

Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Gyulai Törvényszék, 19.B.106/2023/12., ítélet,
tárgyalás, 2023. november 17.

Másodfok: Szegedi Ítéltábla, Bf.II.390/2024/10., ítélet,
nyilvános ülés, 2025. február 6.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által benyújtott

felülvizsgálati indítványt elbírálva a Gyulai Törvényszék 19.B.106/2023/12. számú és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.390/2024/10. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Gyulai Törvényszék a 2023. november 17. napján meghozott 19.B.106/2023/12. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat], folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) és hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű terhelt legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009/695. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Az egyéb érdekelt2 vagyoni érdekelttől lefoglalt összegekre vagyonek Kobzást rendelt el. Az I. rendű terhelt által a Gyulai Törvényszék bírói letéti számlájára befizetett 2.296.206 forintot lefoglalta és kiadni rendelte az I. rendű terheltnek azzal, hogy visszatartotta a bűnügyi költség biztosítására, továbbá rendelkezett a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2025. február 6. napján jogerős Bf.II.390/2024/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében akként változtatta meg, hogy a Gyulai Törvényszék letéti számlájára befizetett 2.296.206 forint lefoglalását megszüntette és az I. rendű terhelt részére kiadni rendelte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy az I. rendű terhelt terhére megállapított költségvetési csalás bűntettének jogszabályi alapjaként megjelölte a 4. fordulatot is [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. és 4. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat].

[3] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által pontosított tényállás lényege a következő.

I.

Az I. rendű terhelt 2016. február 16. napjától 2018. május 15. napjáig tagja és ügyvezetője volt a Cég13-nek (cégjegyzékszám2).

A gazdasági társaság 2018. január 1. napjáig havi áfabevallásra, ezt követően negyedéves áfabevallásra volt kötelezett. Az I. rendű terhelt 2018. május 4. napján értesült a céggel

szemben 2016. február 25. és 2017. december 31. napja közötti időszakra nézve elrendelt adóvizsgálat megindításáról.

Az I. rendű terhelt 2017. augusztus-október hónapokra vonatkozóan – az adóellenőrzési eljárás megindítását követően – 2018. július 26-án nyújtott be adóbevallást az új ügyvezető ügyfélkapujáról, amikor is a 2017. november-december hónapokra vonatkozóan nullás adattartalommal benyújtott adóbevallásokat is módosította önellenőrzéssel.

Az áfabevallási kötelezettségének az I. rendű terhelt 2017. évben csak részben tett eleget, az adóellenőrzésről történt értesülését megelőzően benyújtott bevallásaiban bevételeit, és ezáltal a vevőire áthárított áfát nem vallotta be teljes körűen, és a beszerzéseit terhelő levonható áfát sem szerepeltette maradéktalanul, a 2017. január-december közötti időszakra az adóhatósághoz benyújtott adóbevallásaiban valótlan tartalmú nyilatkozatot tett.

A 2017. évi havi bevallási időszakban a kft.-nek ténylegesen az adófizetési kötelezettsége 5.209.116 forint lett volna. Az I. rendű terhelt az adóbevallásaiban valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, ezáltal a be nem vallott fizetendő áfa tekintetében 5.209.116 forint vagyoni hátrányt okozott az állami költségvetésnek, melyen túl további 4.505.503 forint visszaigényelt adóösszeget érintően a cselekménye kísérleti szakban maradt, mert a visszaigényelt adó kifizetésére nem került sor. Az elkövetési érték összesen 9.714.619 forint.

II.

A 2008. december 30. napján bejegyzett egyéb érdekelt² (cégjegyzékszám¹) önálló képviseletre jogosult ügyvezetője 2013. november 19. és 2019. augusztus 22. napja között az I. rendű terhelt volt. A kft. felszámolását a Gyulai Törvényszék 16.Fpk.6/2019. számú végzésével 2019. január 23. napján elrendelte (felszámolóbiztosként a felszámoló² nevében Felszámolóbiztos¹, majd egyéb érdekelt¹ járt el).

A Település¹ Város Önkormányzata által 2016. április 13. napján kiírt „Közbeszerzés¹” megnevezésű közbeszerzési eljárás tárgya volt az frsz6 forgalmi rendszámú kisvonat, melyet a közbeszerzési eljárás eredményeként Település¹ Város Önkormányzata 2016. május 6. napján vásárolt meg az egyéb érdekelt²-től.

Az I. rendű terhelt az egyéb érdekelt² ügyvezetőjeként a kisvonat megvásárlása kapcsán egy vásárlási-számlázási láncolatot alakított ki a tényleges vételár leplezése és a kft. áfafizetési kötelezettségének csökkentése érdekében. A kisvonatot a valóságban az egyéb érdekelt² az Cég20-tól vásárolta, azonban ezen tény leplezése érdekében az I. rendű terhelt megkérte a II. rendű terheltet, hogy papíron vásárolja meg a kisvonatot az ügyvezetése alatt álló, szlovák honosságú Cég22 cég nevében, majd még ugyanazon a napon papíron adja el a Cég21 részére. Az utóbbi cég nevében eljáró ügyvezető² szintén az I. rendű terhelt kérésére vett részt a színlelt számlázási láncban, azt követően, hogy papíron megvásárolta a kisvonatot a Cég22 gazdasági társaságtól a Cég21 nevében, másnap ugyancsak fiktív szerződést kötött az I. rendű terhelt által képviselt egyéb érdekelt²-vel, amely akkor már a közbeszerzési eljárás nyerteseként kihirdetésre került, és az önkormányzattal 2016. május 2. napján a kisvonat adásvétele tárgyában szerződést kötött. A Cég20 képviselőjének nem volt tudomása arról, hogy az általa mint eladó és a Cég22 mint vevő között 2016. május 3. napján kötött adásvételi szerződés fiktív.

Az frsz6 forgalmi rendszámú kisvonatra az alábbi adásvételi szerződések kerültek megkötésre:

A Cég20 eladta a kisvonatot 36.600 euróért (12.135.828 forintért) 2016. május 3. napján 10:00 órakor a Cég22 részére, az még aznap, 14:15 órakor eladta a kisvonatot 12.550.000 forint értékben a Cég21-nek, az pedig másnap, 2016. május 4. napján 09:00 órakor továbbértékesítette az egyéb érdekelt²-nek 12.520.000 forint+áfáért.

A Cég20 felé kifizetendő vételárat a II. rendű terheltnek az I. rendű terhelt adta át Település5-n, 2016. május 2. napján.

A Cég21 a egyéb érdekelt2 felé 3.380.000 forint áfát tartalmazó, nettó 12.520.000 forint értékű számlát állított ki.

Az egyéb érdekelt2 2016. év január-június hónapjaiban negyedéves bevalló volt, 2016. év II. negyedévi áfabevallását az I. rendű terhelt 2016. július 20. napján nyújtotta be az illetékes NAV-hoz. A számlán szereplő gazdasági esemény nem a számlán szereplő felek között és összegben jött létre valójában, ezáltal a számla fiktív.

Az I. rendű terhelt a valótlan tartalmú számlát szerepeltette az egyéb érdekelt2 könyvelésében és a 2016. év II. negyedévi adóbevallásában, amivel a levonható áfa tartalmával a kft. fizetendő áfáját 2016. évben összesen 3.380.000 forinttal csökkentette, így 3.380.000 forint vagyoni hátrányt okozott az állami költségvetésnek.

A vagyoni hátrány az egyéb érdekelt2-től történt lefoglalással teljes egészében megtérült.

Az I. rendű terhelt az I. és II. tényállási pont szerinti cselekvőségével mindösszesen 8.589.116 forint vagyoni hátrányt okozott a költségvetésnek, melyen túl 4.505.503 forint erejéig cselekvősége kísérleti szakban maradt. Az okozott vagyoni hátrányból 3.380.000 forint megtérült.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottnak – elsődlegesen a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, másodlagosan annak megváltoztatása és a törvénynek megfelelő határozat meghozatala, lényegét tekintve a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[5] Vitatta a költségvetési csalás minősítését, álláspontja szerint az üzletszerűség nem állapítható meg, a cselekmény helyes minősítése a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. és 4. fordulat, (3) bekezdés a) pont, amely büntetési tételkeretének alsó határa 1 év, így kihatással van a kiszabott büntetés nemére és mértékére. Álláspontja szerint a Btk. 82. § (3) bekezdés alkalmazásának van helye.

[6] Kifejtette, hogy az I. rendű terhelt a vagyoni hátrány összegéről csak az elsőfokú ítéletből szerzett tudomást, ami miatt azt csak részben tudta megtéríteni, ugyanakkor ezt nem vették figyelembe enyhítő körülményként. A Btk. 396. § (8) bekezdés alapján pedig a büntetés korlátlan enyhítésének is helye lehet, nincs valódi jelentősége annak, hogy a terhelt a vagyoni hátrányt a büntetőeljárás melyik szakaszában téríti meg.

[7] Sérelmezte, hogy a bíróság a megtérített vagyoni hátrányt – mivel az összeget nem a NAV, hanem a bíróság letéti számlájára fizette be – nem a sértettnek, hanem az I. rendű terheltnek rendelte kiadni.

[8] Kifogásolta továbbá, hogy a beszerzett szakértői vélemény számszakilag aggályos, a vagyoni hátrány összegét az abban szereplő összegtől eltérően állapította meg a bíróság. Megismételt eljárás esetén könyvszakértői véleményt beszerzését tartotta szükségesnek.

[9] A Legfőbb Ügyészség BF.476/2025/3. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[10] Utalt arra, hogy a számszaki hiba, valamint a vagyoni hátrány összegének eltérő megállapítása miatti kifogás lényegében a tényállás támadásának tekinthető, ami törvényben kizárt, és nem vizsgálható felülvizsgálati eljárásban az sem, hogy a bíróságok a büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket miként vették figyelembe.

[11] Hivatkozott arra, hogy az üzletszerűség mint minősítő körülmény megállapítására helyesen került sor, ugyanis a cselekmény több adóbevallási időszakot és két gazdasági társaságot érintett.

[12] Kifejtette, hogy a büntetés korlátlan enyhítésének alkalmazása csak lehetőség a bíróság részére, a törvény nem írja elő a legenyhébb büntetési nem vagy annak legkisebb mértéke kiszabásának kötelezettségét, továbbá a Btk. 396. § (8) bekezdés szerinti korlátlan enyhítés lehetősége csak abban az esetben alkalmazható, amennyiben a terhelt az okozott vagyoni hátrányt a vádemelésig téríti meg, jelen esetben nem ez történt.

[13] Mindezek alapján a támadott határozat az I. rendű terhelt vonatkozásában történő hatályában fenntartását indítványozta.

III.

[14] Az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[15] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[16] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[17] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[18] A felülvizsgálati indítvány kifogásolta az üzletszerűség minősítő körülményének megállapítását, ekként törvénysértőnek tartva a költségvetési csalás büntette minősítését, és az így kiszabott büntetést.

[19] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést, illetve – a 2025. szeptember 1. napjától hatályos – Be. 649. § (1) bekezdés c) pont alapján akkor is, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki olyan büntetést, illetve alkalmazott olyan intézkedést, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat szerint irányadó büntetési tételkerettől eltérő, törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe.

[20] A törvénysértő minősítés tehát nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem abban az esetben, ha a törvénysértő minősítéshez törvénysértő, illetőleg a törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe büntetéskiszabás is kapcsolódik.

[21] Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat a következőkre.

[22] A bűncselekmény törvénysértő minősítése esetén felülvizsgálat abban az esetben is lehetséges, ha a bűncselekmény korábbi, utóbb törvénysértőnek minősített jogi minősítése helyett egy olyan törvényes minősítést kell megállapítani, melynek következtében a büntetés kiszabására eltérő – a Különös Részben meghatározott – törvényes keretek között kell sort keríteni. Ez ezen felülvizsgálati ok objektív feltétele. Emellett a felülvizsgálathoz szükséges az is, hogy e törvényes minősítés alapján megállapítandó tételkerethez képest a korábban kiszabott büntetés „aránytalan” is.

[23] Az „aránytalan” szó és annak az eltérő minősítés változásából következő eltérő tételkerethez kötése egyértelművé teszi, hogy a büntetést a Kúria nem önmagában, a cselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességére, a felmerült enyhítő és súlyosító körülményekre – tehát a büntetéskiszabás általános elvárásaira – figyelemmel bírálhatja felül, hanem kizárólag azért, mert az eltérő büntetési tételkeret olyan eltérő büntetéskiszabási koordináta-rendszert alakított ki, melynek keretei között a korábban irányadó, a jogerős döntést hozó bíróság által értékelt büntetéskiszabási körülmények torzzá, arányvesztetté váltak.

[24] A szankció kiszabásával összefüggő arányossági kérdés tehát csak akkor releváns, ha a büntetéskiszabás fundamentumát képező (Különös részi) keretek változnak. Nem tartoznak a c) pont szerinti minősítés tárgykörébe az Általános Részben szereplő tételkeretemelő rendelkezések, ezekre felülvizsgálat arányossági kérdések okán nem alapítható.

[25] Az I. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványában nem vitatta az elkövetési magatartást és a költségvetési csalás megvalósulását, kizárólag az üzletszerűség megállapítását kifogásolta.

[26] A Kúria az üzletszerű elkövetés kapcsán a következőkre mutat rá.

[27] Az üzletszerűség [Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pont] megállapításának feltétele tárgyi oldalon az ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmények elkövetése, míg az alanyi oldalon az ennek révén rendszeres haszonszerzésre törekvés.

[28] Rendszeres a haszonszerzésre törekvés, ha az elkövető az ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények véghezvitelét jövedelemszerző forrásnak tekinti. Ebből a szempontból annak van jelentősége, hogy a cselekmények elszigeteltek, alkalmoszerűek-e vagy azokat a rendszeres haszonra törekvés – mint életmód – összekapcsolja-e (BH 2005.88.).

[29] Az üzletszerűség kapcsán – a folytatólagosságtól eltérően – nem a rövid időközönkénti elkövetésnek, hanem a rendszerességnek van jelentősége, így az ismétlődésig eltelt idő hossza önmagában véve közömbös (BH 2011.160.). Következésképpen elsődlegesen a cselekmények ismétlődésének, és nem az időköznek van szerepe e minősítő körülmény esetében.

[30] A költségvetési csalás tényállása ún. összefoglalt bűncselekmény, olyan törvényi egység, amely akár egymással össze nem függő cselekményeket olvaszt egyetlen bűncselekmény tényállásába. Ennélfogva nem kizárt a bűncselekményegységként értékelése az egyébként térben és időben is elkülönülten végrehajtott cselekményeknek. Az ilyen, önmagukban is bűncselekmény megállapítását eredményező részcselekmények alapját képezhetik a több ugyanolyan bűncselekmény megállapításának az üzletszerű elkövetés fogalmában.

[31] A következőket ítélezési gyakorlat szerint a költségvetési csalás bűncselekménye vonatkozásában az üzletszerűség megállapításának nem akadálya az, hogy a bűncselekmény törvényi tényállásán belül értékelésre kerülő különböző elkövetési magatartások törvényi egységet alkotnak (BH 2015.59.II.).

[32] Az irányadó tényállás alapján az I. rendű terhelt nem alkalomszerűen, hanem ismétlődő és rendszeres haszonszerzésre törekvő akaratelhatározás mentén több adóbevallási időszakot érintően (2017. január-december; 2016. II. negyedév) és két gazdasági társaság (Cég13; egyéb érdekelt2) vonatkozásában követte el a tényállásban leírt cselekményeket, mellyel a költségvetésnek vagyoni hátrányt okozott.

[33] Ekként a rendszeres haszonszerzés, illetve az arra való törekvés megvalósult, hiszen a cselekményével okozott vagyoni hátrány az I. rendű terhelt oldalán jogtalan haszonként jelentkezett.

[34] Mindezek alapján törvényesen minősítette az eljáró bíróság az I. rendű terhelt cselekményeit üzletszerűen elkövetettnek.

[35] Az I. rendű terhelt terhére rótt cselekmények miatt az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 1 év szabadságvesztés nyilván nem sért semmilyen kötelező törvényi szabályt.

[36] Az I. rendű terhelt védője kifogásolta, hogy a bíróság a Btk. 396. § (8) bekezdésére figyelemmel, a Btk. 82. § (5) bekezdése alapján a büntetés korlátlan enyhítését engedő szabályokat nem merítette ki, pedig az I. rendű terhelt a keletkezett vagyoni hátrányt megfizette a bíróság eljárása során. Ezzel összefüggésben sérelmezte, hogy a bíróság nem tekintette a letéti számlájára befizetett összeget a vagyoni hátrány megtérítésének, azt a másodfokú bíróság az I. rendű terheltnek kiadta, és nem vette figyelembe enyhítő körülményként a büntetés kiszabása során.

[37] Miután a minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, önmagában a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.

[38] Ekként a kiszabott büntetés és a büntetéskiszabás önmagában nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, így az sem, hogy a bíróságok a büntetés kiszabásakor a büntetés célját, a büntetéskiszabás elveit, illetve a súlyosító, enyhítő körülményeket miként veszik figyelembe.

[39] A bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik ugyanis, hogy konkrét ügyben, illetve adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[40] Ennek során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a Btk. 79. és 80. §-ának rendelkezéseire, valamint a BKv 56. számú véleményben foglaltakra. Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a Btk. 79. és 80. §-a, valamint a BKv 56. számú véleményben foglaltak a büntetéskiszabási tevékenység mérlegelendő, mérlegelésre váró szempontjai.

[41] Miután pedig az anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége nem (a büntetéskiszabási tényezők értékelése sem) képezheti [Be. 659. § (1) bekezdés], így felülvizsgálatban az sem támadható, illetve vizsgálható, hogy az eljáró bíróság miként vette figyelembe a Btk. 79. és 80. §-át, valamint a BKv 56. számú véleményben rögzített iránymutatást.

[42] Ehhez képest nem lehet felülvizsgálat tárgya – még ha annak egyéb törvényi feltételei fennállnának sem –, hogy a bíróság a korlátlan enyhítés lehetőségét kihasználja-e és ha igen, milyen mértékben.

[43] Erre a felülvizsgálati eljárásban nincs törvényi lehetőség, az indítvány e részében törvényben kizárt.

[44] Mindemellett az I. rendű terhelt védőjének érvelése téves.

[45] A Btk. 396. § (8) bekezdése szerint korlátlanul enyhíthető annak a büntetése, aki az (1)-(6) bekezdésben meghatározott költségvetési csalással okozott vagyoni hátrányt a vádemelés előtt megtéríti.

[46] Következésképpen korlátlan enyhítés alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha annak törvényi feltételei fennállnak. Jelen esetben – a védő álláspontjával ellentétben – nem ez a helyzet.

[47] A Békéscsabai Járási Ügyészség 2022. január 6. napján emelt vádat, az I. rendű terhelt pedig 2023. november 13. napján helyezett bírósági letétbe 2.296.206 forint összeget. Ekként a korlátlan enyhítés törvényi feltétele hiányában e jogszabályi rendelkezés [Btk. 396. § (8) bekezdés] alkalmazása fel sem merülhet.

[48] A felülvizsgálat az indítvány vagyoni hátrány összegét sérelmező, valamint a szakértői megállapítást vitató része tekintetében szintén törvényben kizárt, mivel az a tényállást, illetve a bizonyítékok mikénti mérlegelését támadja.

[49] Ekként a Kúria az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[50] *A döntés elvi tartalma*

A következőkes ítélezési gyakorlat szerint a költségvetési csalás bűncselekménye vonatkozásában az üzletszerűség megállapításának nem akadályozza az, hogy a bűncselekmény törvényi tényállásán belül értékelésre kerülő különböző elkövetési magatartások törvényi egységet alkotnak.

IV.

[51] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[52] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2026. február 10.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

Kúria
3.Bfv.362/2025/10-I.

9

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

BÉ